

Pou - ště i le - so - ve, vo - dy jor - dá - no - ve, vy - pra - vůj - te sva - té - ho chvá - ly, pří -

- buz - ní, ta - ké přá - te - le, i vy, ro - di - čo - ve, smě - le prav - te, kte - ré se vě - cí dá - ly.

1. Pouště i lesove,
vody jordanove,
vypravujte svatého chvály,
příbuzní, také přátelé,
i vy, rodičové, směle
pravte, které se věci dály.

5. Měsíce šestého
Jan početí svého
v životě matky své poskočil,
cític Krista přítomného,
před málo dni počatého,
jak do domu Alžběty vkročil.

9. Na poušť hned maličký,
v věku svém outlíčký,
Krista předchůdce se odebral.
Tam přísně své trápil tělo,
málo pohodlí jest mělo.
Z lidu mnohé k pokání sebral.

2. Nebeský zvěstuje,
otci oznamuje
posliček předivné noviny,
že syna zplodí v starosti
z zřízení věčné Moudrosti:
velká radost, ne bez příčiny.

6. Matka prorokyní:
božské dobrodiní
s chválou ihned vypravovala,
Panna na službu hleděla,
v všem, co potřebu viděla,
za dlouhý čas posluhovala.

10. Opakujeme chvály,
které jemu daly
svatá usta Boha pravého,
mez všemi lidskými syny
nepovstal podobný jiný,
nenajdeš Janovi rovného.

3. Miláčkem nazvati,
JAN mu jméno dáti
od téhož posla poručeno:
o synáčka zvelebení,
obzvláštním jeho zvejsnění
bylo jest pořád oznámeno.

7. Hned po narození
vše v domě se mění,
otci zase řeč navracená:
divné věci prorokuje,
o synáčku svém zvěstuje;
velká tajemství jsou zjevená.

11. Herodesa trestal,
by od hříchů přestal;
hlavu proto musil ztratiti.
Hlas ten den volajícího
tak vzal konec věku svýho,
však časem svým bude mluvití.

4. Že nehned uvěřil,
moci svou to měřil,
otec jazyku byl zbavený.
Do dne syna narození
tak z božského poručení
ten nedostatek byl shlazený.

8. Jak o tom zvěděli,
k příbuzné běželi
přátelé, radost byla pro to.
Tak divné věci vidouce,
dívili se, takto řkouce:
Kdoť se zdá bude dítě toto?

12. My Krista předchůdce,
přeslavného vůdce,
proroka svatého učtěme.
Ten hlas hlasy pobožnými,
zpěvy chvalme pokornými,
odplatu nemalou vezmeme.